

۲۱ المان هنری در بهار کرونایی به منطقه یک رنگ شادی زد

گذر از شعر تا خورشید

منطقه

1

نعمه‌زمانی با آمدن فصل بهار و نوشدن سال همه چیز رنگ و روی دیگری به خود می‌گیرد. این موضوع فقط به خانه‌تکانی و نوشدن لباس‌ها بسنده نمی‌شود بلکه شهر هم تازه می‌شود. از گل‌کاری میدان‌ها و زیباسازی خیابان‌ها و مبلمان شهری گرفته تا طراحی، اجرا و نصب المان‌های شهری. همه و همه دست به دست هم می‌دهند تا شهر برای رهگذران‌ش زیباتر شود و حس خوبی برای آن‌ها به ارمغان بیاورد. امسال هم کرونایمان ناخوانده کشورمان بود، اما این موضوع نه تنها مانع توجه به زیبای شهر نشد، بلکه بیش از پیش هنرمندان خود را موظف دانستند تا با اجرای المان‌های بهاری گامی برای افزایش نشاط و شادابی روحیه مردم بردارند. در این راستا منطقه یک هم با ۲۱ المان حال و هوای دیگری به خود گرفت و قابی برای عکس‌های یادگاری شهروندان شد که در این گزارش نمونه‌هایی از آن را برمی‌شماریم.

● هنر ایرانی، نمادی در المان‌های شهری

المان‌هایی «چون به درخت رسیدی به تماشا بمان» و «عیدی سازی» آثار دو بانوی هنرمند است که سال ۸۹ به کار مشترک نقاشی دیواری و سال ۹۱ نیز به طراحی و اجرای المان‌های شهری پرداخته‌اند و کار گروهی را بهتر از کار فردی می‌دانند.

المان «چون به درخت رسیدی به تماشا بمان» واقع در حدفاصل چهارراه دکترانامیدان شریعتی دو حجم مکعبی است که بر روی تنه خشکیده یک درخت نصب شده است. بهاره قادری، خالق اثر در این باره می‌گوید: «مکعب‌هایی با اندازه یک متر و ۲۰ سانتی متر و دیگری با اندازه ۹۰ سانتی متر از جنس پروفیل آهن ساخته شده اند و روی آن‌ها با ورقه استیل کار شده است. همین شیوه حالت آینه کاری را برای بیننده تداعی می‌کند.»

خالق این اثر از آینه کاری در المان‌ها استفاده می‌کند چنانکه بر روی المان عکاسخانه در سال گذشته نیز این سبک را تجربه کرد. قادری این شیوه را یکی از هنرهای قدیمی ایران و بهترین نمونه آن را در حرم مطهر رضوی می‌داند و ادامه می‌دهد: «هنر آینه کاری در مشهد معروف است و به همین دلیل دیده شدن آن در شهر را هدف خود در طراحی‌هایمان قرار داده‌ایم. ضمن اینکه استقبال مردم از چنین طرحی در سال گذشته ما را به ادامه کار تشویق کرده است.»

اسب‌های زین شده

نگار نجیبی، متولد سال ۷۵ و ساکن تهران است. او که از ۵ سال گذشته در زمینه المان‌های شهری در نیشابور و تهران همکاری داشته است می‌گوید: «المان «اسب» شامل پنج نیمکت از جنس فایبرگلاس و استراکچر فلزی با رنگ اکریلیک است که در پیاده‌رو خیابان دانشگاه حدفاصل کفائی تا میدان شریعتی جانمایی شده‌اند. بر روی بدنه این نیمکت‌ها نقش‌های سنتی سفالینه‌های نیشابور نقاشی شده است». نجیبی با هدف برقراری ارتباط میان مخاطبان و گذشته کشور این المان‌ها را اجرا کرده است. او در ادامه بیان می‌کند: «اسب در سفالینه‌های باستان پیشینه‌ای دیرینه دارد. از آن جایی که در گذشته حمل و نقل با آن انجام می‌شده برای ایرانیان اهمیت داشته است. بیان آیین‌ها و نشانه‌های گذشته در زمان حال به کمک زبان هنر سبب می‌شود مخاطبان با آن ارتباط برقرار کنند و آن‌ها را نیز فراموش نکنند». از نظر نگار نجیبی المان‌های دائمی به نوعی جزو هویت کشور محسوب می‌شوند و معرفی‌کننده آن شهر به مردم سایر شهرها و کشورها به ویژه گردشگران خارجی هستند و در شرایط کرونایی نیز با رنگ‌ها و طرح‌هایشان به تقویت روحیه افراد کمک می‌کنند.»

در بهار ۱۴۰۰ منطقه یک با ۲۱ المان حال و هوای دیگری به خود گرفت و قابی برای عکس‌های یادگاری شهروندان شد

#المان #بهار

